

אל גיבור הכוונה לאבות לחג"ת

וְהָאֵי דְכָתִיב אֵל גִּבּוֹר, לָאוּ דְאִיהוּ גִבּוֹר, וּמִשְׁכּוּ בַפְסוּק

שלבאורה משמע שהוא שם של הגבורה אלא אומר רשב"י לא הכוונה ששם אל

הוא גיבור **אֵלָא הָאֵי קָרָא רִמּוֹ הוּא דְקָא רִמּוֹ לְאַבְהֵן, אֵלָא**

הפסוק הזה הוא רק רמז שהוא רומז לאבות שהם חג"ת (רמ"ק) **וְרִמּוֹ הוּא דְקָא**

רִמּוֹ לְמַהֲיֻמְנוּתָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, וְהִרְמִזוּ שֶׁהַפְסוּק רִמְזוּ לְאַמוּנָה

העליונה הקדושה דהיינו שבפסוק זה נרמזים כל הספירות של עולם האצילות הנקרא אמונה

(אור החמה) **דְכָתִיב שְׁכֹתוֹב בַּפְסוּק (ישעיה ט) פִּלְא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר**

אָבִי עַד שֶׁר שְׁלוֹם. וּמִפְרֵשׁ שִׁמְשׁוֹכּ בַּפְסוּק פִּלְא, דָּא חֲכָמָתָא

עֲלָאָה, דְהִיא פְּלִיאָה וְאַתְּכַסִּיא מִכְּלָא, פִּירוּשׁוֹ שְׁהִיא חֲכָמָה

העליונה שהיא מופלא ומכוסה מכולם (רמ"ק) **כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (דברים יז) פִּי**

יִפְלֵא מִמֶּךָ דְדָבָר. כְּמוֹ מַה שְׁנֵאמַר בַּפְסוּק כִּי יִפְלֵא מִמֶּךָ דְבַר שְׁפִירוּשׁוֹ אִם יִתְכַסֵּה

ממך דבר וכן פה החכמה היא נעלמת וא"א להשיגה ומש"כ בפסוק **יִוֹעֵץ, דָּא הוּא**

נְהַר עֲלָאָה דְנִגְיִד וְנִפְיָק, וְלָא פִּסְקָא, יוֹעֵץ שְׁהִיא הִבִּינָה הַנִּקְרָאת

נהר העליון שהוא נמשך ויוצא והוא לא מפסיק את שפעו **וְדָא יוֹעֵץ לְכָלָא,**

וְאַשְׁקִי לְכָלָא. וְהוּא יוֹעֵץ לְכוּלָם וּמִשְׁקָה וּמִשְׁפִּיעַ לְכוּלָם כִּי זִוּן וּבִי"ע נִיזוּנִים

ומושפעים ממנה והיא נקראת יועץ לפי שכולם מתנהגים בעצתה (אור החמה).

הגדול אברהם גיבור יצחק אבי עד יעקב שר שלום זה צדיק

אֵל דָּא אַבְרָהָם, בְּמָה דְאִוְקִימָנָא הָאֵל הַגָּדוֹל. גִּבּוֹר,

דָּא יִצְחָק, דְּכֹתִיב הַגִּבּוֹר. שֵׁם אֵל הוּא בְּחֶסֶד כְּמוֹ מִדְתּוֹ שֶׁל

אברהם כמו שביארנו למעלה שעל החסד נאמר האל הגדול והכינוי גדול הוא בחסד (רמ"ק)

ומש"כ בפסוק גבור זה יצחק שהיה בגבורה שכתוב הגיבור בה' הידיעה והוא מדת הגבורה

(רמ"ק) **אָבִי עַד, דָּא יַעֲקֹב,** ומש"כ בפסוק אבי עד הוא יעקב שהוא בת"ת

הנקרא אבי האומה לפי שהוא הביא י"ב שבטים שמהם הושתת העולם (רמ"ק) **דְּאֶחָיִד**

לְהָאֵי סִטְרָא וְלְהָאֵי סִטְרָא, וְקִיִּימָא בְּקִיּוּמָא שְׁלִימָא. שהוא

אוחז בצד החסד ובצד הגבורה ונקרא עד כי הוא מהקצה החסד עד הקצה של הגבורה

(רמ"ק) והוא עומד בקיום שלם דהיינו שהוא עומד על שתי הירכיים שהם נצח והוד והם

מעמידים אותו בשלימות וא"כ נרמז בפסוק גם נצח והוד (רמ"ק) **שֵׁר שְׁלוֹם, דָּא**

צְדִיק, ומש"כ בפסוק שר שלום זה היסוד הנקרא צדיק והוא שר שהוא עושה הרבה

שלומות (רמ"ק) **דְּאִיהוּ שְׁלָמָא דְּעֵלְמָא,** כי הוא עושה שלום בעולם ע"י

שהוא ממשיך את השפע מהנצח והוד ובוה הוא מעמיד את העולם (רמ"ק) **שְׁלָמָא**

דְּבֵיתָא, והוא השלום של הבית כי על ידו נעשה ייחוד זו"ן (רמ"ק) **שְׁלָמָא**

דְּמִטְרוֹנִיתָא. והוא עושה שלום במלכות כי הוא ממתיק את הדינים שהיא מקבל

מהגבורה (רמ"ק) והרי נתבאר שאין הפירוש "אל" הוא גיבור ואז יקשה שהרי אל הוא חסד

אלא הפסוק אומר שהם שני ענינים שונים שאל הוא חסד, וגיבור הוא הגבורה (אור החמה).

רבי חזקיה ורבי יהודה מהללים ומשבחים את רשב"י

אַתּוּ רַבִּי חֲזַקְיָה וְרַבִּי יְהוּדָה, וְנִשְׁקוּ יְדוּי. באו ר' חזקיה ורבי

יהודה ונשקו את ידיו של הרשב"י **בְּכוּ, וְאָמְרוּ זָפָתָה חוּלְקָנָא,**

דְּשָׂאֵלְנָא הָאִי. בכו מגודל שמחתם אשרי חלקנו ששאלנו אותך דבר זה ועי"כ

זכינו לשמוע את הביאור הנפלא הזה **זָפָתָה הוּא דָרָא, דְּאֵתְ שְׂאִירֵי**

בְּגוּוּיָהוּ. אשרי הדור שאתה הרשב"י שוכן בתוכו.

הרשעים גורמים פרוד בין ז"א למלכות

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, רשב"י הוסיף לבאר את הפסוק שהתחיל לפרש רבי חזקיה

בתחילת המאמר (אור החמה) **כְּתִיב. כָּתוּב בַּפְּסוּק זֶה קָרַבְנֵי אֶהְרֹן**

וּבְנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיָּי. תָּא חֲזִי, חֲזִיבֵי עֲלָמָא, גְּרַמִּין

לִיהֵ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַסְתִּלְקָא מִכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.

בא וראה הרשעים של העולם גורמים לקב"ה שהוא הז"א להסתלק מהמלכות הנקראת

כנסת ישראל (רמ"ק) **הָדָא הוּא דְכְּתִיב,** (משלי טז) **אִישׁ תְּהַפּוּכוֹת**

יִשְׁלַח מְדוּן וזהו מש"כ בפסוק איש תהפוכות איש הגורם לתהפוכות ע"י שהוא הופך

את מדת הרחמים למדת הדין (רמ"ק) משלח מדון וריב **וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֱלוֹף** [10]

והמתלונן אחרי דרכי הקב"ה הוא מפריד אלוף. **מָאן הוּא אֱלוֹף. דָּא**

קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא (דאיהו אלופו של עולם), ושואל רשב"י, מי הוא הנקרא

[10] ובספר באר מים חיים בפרשת בשלח מו"ה והשמאל גובר ונתגבר הדין בעולם.

ביאר ונרגן מפריד אלוף שמפריד שם י"ה

הלימוד היומי

אלוף. ומשיב שהוא הקב"ה דהיינו ז"א שהוא אלופו ואדונו של כל העולם (רמ"ק) **בְּמָה**
דַּאתָּ אָמַר, (ירמיה ג) **אֵלֹהֵי נְעוּרַי אֲתָהּ**. כמו שנאמר בפסוק אלוף נעורי
אתה שפירושו שאתה אדון נעורי וכן פה אלוף פירושו אדון ומושל **וְאֵינִינִי** (חייבי)
מִפְּרִישֵׁינִי לְזֹאת מִזֶּה, והרשעים מפרישים את המלכות הנקראת זאת מהיסוד
הנקרא זה (רמ"ק) **דַּאִיְהוּ שְׁלָמָא דְּבֵיתָא, וְאֵינִינִי זְוֹנָא חֲדָא**.
שהיסוד הוא העושה שלום בבית והיסוד והמלכות צריכים להיות בזיווג אחד.

אהרון ובניו מקרבים ומחברים את היסוד למלכות

אֲתָא אֶהְרֵן קְדִישָׁא וּבְנָיו, וְעַל יְדֵיהוּ מִתְקַרְבִּין
תַּרְוֵיהוּ, בא אהרן הקדוש ובניו ועל ידם מתקרבים היסוד והמלכות זה
לזה **וְאִזְדְּוּוּג זֶה בְּזֹאת**. ומזדווג היסוד הנקרא זה במלכות הנקראת זאת **חֲדָא**
הוּא דְּכֵתִיב, (ויקרא טו) **בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ. זֶה**
קָרְבַּן אֶהְרֵן וּבְנָיו. וזהו מש"כ בפסוק בזאת יבא אהרן וכתוב עוד זה קרבן אהרן
ובניו להורות שאהרן ובניו מייחדים את המלכות הנקרא זאת עם היסוד הנקרא זה ולכן
כתוב גם לשון זאת וגם לשון זה (אור החמה בשם המהר"ח) **וְאֵינִינִי מְזוּוּגִי**
לְמִלְכָּא קְדִישָׁא עֲלָאָה בְּמִטְרוֹנֵיתָא, והם מזווגים ע"י היסוד את
המלך הקדוש ז"א עם המלכה שהיא המלכות (רמ"ק) **וְעַל יְדֵיהוּ מִתְבָּרְכָאן**
עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וּמְשַׁתְּכְּחִין בְּרִכָּאן בְּכֻלָּהוּ עֲלָמִין, ועל ידם
מתברכים העליונים והתחתונים והברכות נמצאות בכל העולמות די והותר מעבר למה